

[Finansministeren.]

Krigsperioden og maaske en Tid derefter, og saa vidt vi kan bedømme Udviklingen, bliver Vejen strengere og strengere, og den Omstændighed, at det er gaaet ret godt for Finanserne med de Indtægter, der har været, berettiger ikke til den Slutning, at saadan vil det fremdeles gaa. Ser vi paa Krigsperioden som Helhed, tror jeg, alle vil forstaa, at der er store Vanskeligheder, det gælder om at overvinde, og jeg er taknemmelig for, at man her i Tinget er villig til, selv paa den beklagelige Maade, der her er Tale om, at være med til at tilvejebringe de Midler, der er nødvendige for, at vi kan holde Statens Finanser i Orden.

Det ærede Medlem Hr. Villemoes henstillede, at Købekortene uddeltes i to Rater. Det er ogsaa Tanken. Man har overvejet, om det skal være to eller tre Rater; det vilde ikke være rigtigt at sætte hele denne Efterspørgsel i Gang paa ét enkelt Tidspunkt, men nogen endelig Beslutning er endnu ikke taget i saa Henseende; det er i øvrigt ogsaa Handelsministeren, der træffer Bestemmelsen.

Det ærede Medlem beklagede, at der heller ikke denne Gang skete nogen Ændring i Afgiften paa Øl, Skatteklasse II, og henviste til, at man havde opgivet Skatten af Hvidtøl. Som Forholdene rent praktisk ligger, som Forbruget ligger for denne Skatteklasse, maa man imidlertid ikke blot vurdere i Relation til Hvidtøl, men ogsaa efter det Restaurationsforbrug, der er af denne Ølklasse, se noget paa Relationen til Bajerskøl, selv om det ikke er en stærk Drik. Medens det stærke Øl nu faar en forøget Belastning gennem den øgede Omsætningsafgift, sker der ikke paa dette Punkt noget med Hensyn til Skatteklasse II. Der har været Røster fremme om, at man egentlig godt kunde tænke sig en Omsætningsafgift ogsaa her. Det har jeg ikke ment var rimeligt; man kan i Øjeblikket ikke komme længere end til at holde den Afgift, vi har.

Det ærede Medlem Hr. Villemoes og tillige det ærede Medlem Hr. Axel B. Lange talte om de Vanskeligheder, der er for de Brancher og Detailhandlere, som forhandler de Varer, vi nu lægger forøget Afgift paa. Jeg forstaa meget vel disse Vanskeligheder og har derfor heller ikke haft noget imod de Ændringer, der er sket i Folketinget, og som netop gaar ud paa i nogen Grad at lette Vilkaarene for disse Virksomheder.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foged mente, at det var bedre at spare end at komme med disse nye Afgifter — eller han

mente vel snarere: at opretholde den Afgift paa Manufakturvarer, der her er Tale om. Det er saa nemt at sige, at man skal spare. Vi bestræber os i Finansministeriet for det, saa vidt det er gørligt, ved Gennemgangen af mange Forslag, men vi er nu i en vanskelig Situation, og de Bestræbelser, Staten udfolder baade for at komme dem til Hjælp, der har det vanskeligt, og for at holde Beskæftigelsen i Gang, er saa store, at jeg tror, at det selv med al mulig Spar-sommelighed og selv med den Beskatning, det her i det hele drejer sig om, vil være meget vanskeligt at komme igennem, uden at vi kommer ind i en Periode med Udsigt til Underskud paa Statsregnskabet.

Villemoes: Jeg takker den højtærede Minister for Udtalelsen om den paatænkte Ordning med Hensyn til Rabatkortene.

Hvad angaar det andet Spørgsmaal, om Statsregnskabet, skal jeg bemærke, at det af Statsregnskabet for Finansaaret 1940—41 fremgaar, at de Skatter og Afgifter, der er indgaaet, er oppe paa det svimlende Beløb af 886 724 424 Kr. 47 Øre, og at vi, efter at Udgifterne er afholdt for det forløbne Aar, har overført til § 26 godt og vel 57 Mill. Kr. Aaret i Forvejen var det i alt ca. 43 Mill. Kr., saa at det samlede Beløb bliver lidt over 100 Mill. Kr. Den højtærede Minister kan jo modsige mig, hvis jeg ikke har Ret, naar jeg siger, at ud over disse 100 Mill. Kr. for de to Regnskabsaar har vi ogsaa en Hensættelse for De danske Statsbaner paa et ikke ubetragteligt Beløb, antagelig 30 Mill. Kr., og hvordan er det i øvrigt med de 40 Mill. Kr., der er sat hen til Konsolidering af Refusionen med Hensyn til Kommunerne? Det maa ogsaa tages i Betragtning. Naar jeg brugte Billedet om en Skatteborger, ved jeg godt, at vi giver Decision for Regnskabet; det skal ikke til nogen Skatteret, men jeg nævnte det alligevel til en Slags Sammenligning. Jeg mente ikke dermed at ville sige, at den højtærede Minister havde skjult noget for Rigsdagen, aldeles ikke, men man kan godt have Reserver paa en saadan Maade, at de fremgaar af Regnskabet, men alligevel kan karakteriseres som Beholdninger at tage af, og derom har jeg i øvrigt ikke sagt andet, end at Tallene viser, at der har været opkrævet betydeligt mere Skat end nødvendigt i de paagældende Aar.

Naar den højtærede Finansminister saa gør gældende: Ja, men i disse Aaringer, hvor jeg er Finansminister, skal det være et sammenhængende Hele, saa er det noget, enhver Finansminister kan sige. Det er